Seadusandliku tavamenetluse dokumentide üle peetavate läbirääkimiste eeskiri[1]

1. Sissejuhatus

Käesolevas eeskirjas esitatakse Euroopa Parlamendis kehtivad suunised läbirääkimiste pidamiseks seadusandliku tavamenetluse kõikides etappides, sealhulgas kolmandal lugemisel, ning seda tuleks tõlgendada koostoimes kodukorra artiklitega 69b–69f.

Eeskiri täiendab 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe[2] asjakohaseid sätteid, milles käsitletakse õigusloomeprotsessi läbipaistvust ja koordineerimist, ning kaasotsustamismenetluse praktilist korda käsitlevat ühist deklaratsiooni[3], milles Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon leppisid kokku 13. juunil 2007. aastal.

2. Läbirääkimiste üldpõhimõtted ja ettevalmistamine

Seadusandliku tavamenetluse käigus peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste aluseks on läbipaistvuse, aruandekohustuse ja tõhususe põhimõtted, et tagada usaldusväärne, jälgitav ja avatud otsustamisprotsess nii Euroopa Parlamendis kui ka üldsuse jaoks.

Üldreeglina peaks Euroopa Parlament kasutama kõiki seadusandliku tavamenetluse igal etapil pakutavaid võimalusi. Otsust alustada läbirääkimisi, eelkõige eesmärgiga saavutada esimese lugemise kokkulepe, kaalutakse igal üksikjuhul eraldi, võttes arvesse iga konkreetse menetluse eripära.

Raportöör tutvustab nõukoguga läbirääkimiste alustamise võimalust parlamendikomisjoni täiskoosseisule, kes võtab otsuse vastu kooskõlas kodukorra asjakohase artikliga. Volitused hõlmavad esimese lugemise läbirääkimiste puhul parlamendikomisjoni seadusandlikku raportit või muudatusettepanekuid, mis võetakse vastu täiskogul, varase teise lugemise või teise lugemise läbirääkimiste puhul Euroopa Parlamendi esimese lugemise seisukohta ning kolmanda lugemise läbirääkimiste puhul Euroopa Parlamendi teise lugemise seisukohta.

Euroopa Parlamenti teavitatakse läbirääkimiste alustamise otsustest ja ta kontrollib neid. Õigusloomeprotsessis võimalikult suure läbipaistvuse saavutamiseks informeerib komisjonide esimeeste konverentsi esimees korrapäraselt esimeeste konverentsi, esitades sellele süstemaatilist ja õigeaegset teavet kõikide parlamendikomisjoni otsuste kohta alustada läbirääkimisi ning seadusandliku tavamenetluse eelnõude menetlemise edenemise kohta. Läbirääkimistel saavutatud kokkuleppeid peetakse esialgseteks niikaua, kuni Euroopa Parlament need vastu võtab.

Esimese lugemise, varase teise lugemise ja teise lugemise läbirääkimiste puhul on peamiseks läbirääkimiste pidamise eest vastutavaks organiks vastutav komisjon, keda esindab kodukorra artikli 69f kohaselt läbirääkimisrühm. Kolmanda lugemise puhul esindab läbirääkimistel Euroopa Parlamenti lepituskomitees osalev parlamendi delegatsioon. Delegatsiooni juhib üks asepresidentidest, kelle vastutusalasse lepitusmenetlus kuulub. Läbirääkimiste käigus hoitakse poliitiliste jõudude tasakaalu ning kõikidel fraktsioonidel on õigus olla esindatud vähemalt töötajate tasandil.

Käesolevat eeskirja kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui on täidetud kaasatud komisjonidega menetlust käsitlevas kodukorra artiklis 54 või komisjonide ühismenetlust käsitlevas kodukorra artiklis 55 sätestatud tingimused, pidades eelkõige silmas läbirääkimisrühma koosseisu ja

[1] Heaks kiidetud esimeeste konverentsi poolt 28. septembril 2017.
[2] ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.
[3] ELT C 145, 30.6.2007, lk 5.

läbirääkimiste pidamist. Asjaomaste parlamendikomisjonide esimehed peaksid eelnevalt kokku leppima oma koostöö korra institutsioonidevaheliste läbirääkimiste kogu kestuseks.

3. Läbirääkimiste pidamine ja kokkuleppe lõplik toimetamine

Euroopa Parlament teeb põhimõtteliselt ja läbipaistvuse suurendamise eesmärgil kättesaadavaks vahendid, mida on vaja selleks, et üldsus oleks kogu õigusloometsükli jooksul hästi informeeritud, ning teeb tihedat koostööd teiste institutsioonidega, et hõlbustada õigusloomeprotsessi jälgitavust. See hõlmab seadusandlike menetluste edukatest tulemustest ühiselt teadaandmist muu hulgas ühiste pressikonverentside korraldamise teel või kasutades teisi asjakohaseid vahendeid.

Kolmepoolsete läbirääkimiste aluseks on üks ühisdokument (tavaliselt mitmeveerulise dokumendi vormis), milles on esitatud institutsioonide seisukohad üksteise muudatusettepanekute kohta ning esialgselt kokku lepitud kompromisstekstid. Ühisdokument on institutsioonide vahel jagatav dokument ning kaasseadusandjad peaksid olema põhimõtteliselt kokku leppinud iga versiooni, mis esitatakse kolmepoolseks kohtumiseks. Pärast iga kolmepoolset kohtumist annavad läbirääkimisrühma juhataja ja raportöör läbirääkimiste edusammudest aru vastutavale komisjonile või selle koordinaatoritele.

Nõukoguga esialgse kokkuleppe saavutamise korral teavitavad läbirääkimisrühma juhataja ja raportöör vastutavat komisjoni täielikult läbirääkimiste tulemustest, mis avaldatakse. Iga esialgse kokkuleppe tekst esitatakse vastutavale komisjonile läbivaatamiseks niisugusel kujul, kus on seadusandliku akti eelnõu muudatused selgelt esile tõstetud. Vastutav komisjon teeb otsuse kodukorra artikli 69f kohaselt.

Läbirääkimistel saavutatud esialgne kokkulepe kinnitatakse kirjalikult ametliku kirjaga. Esimese ja teise lugemise kokkuleppe puhul kinnitab COREPERi esimees esialgse kokkuleppe vastutava komisjoni esimehele saadetava kirja teel, samas kui varase teise lugemise kokkuleppe puhul teavitab vastutava komisjoni esimees nõukogu sellest, et ta soovitab täiskogul võtta esialgse kokkuleppe tekstile vastava nõukogu esimese lugemise seisukoha vastu parlamendi teisel lugemisel ilma muudatusteta[1].

Parlamendikomisjoni poolt esialgse kokkuleppe heakskiitmise ja parlamendis toimuva hääletuse vaheline aeg peab olema piisav, et fraktsioonid saaksid valmistada ette oma lõpliku seisukoha.

Kodukorra artikli 193 kohaselt korraldatakse esialgsete kokkulepete lõplik õiguskeeleline toimetamine. Esialgsesse kokkuleppesse ei tehta muudatusi ilma Euroopa Parlamendi ja nõukogu selgesõnalise kokkuleppeta asjakohasel tasandil.

4. Läbirääkimisrühmale pakutav abi

Läbirääkimisrühmale antakse kõik vajalikud vahendid, et ta saaks teha oma tööd nõuetekohaselt. Teda abistab halduskusimustega tegelev projektimeeskond, mida koordineerib vastutava komisjoni sekretariaat ning millesse tuleks kaasata vähemalt õigusküsimuste üksus, õigusteenistus, õigusaktide direktoraat, parlamendi pressiteenistus ja muud asjaomased teenistused, mis määratakse kindlaks igal üksikjuhul eraldi. Fraktsioonide nõunikud kutsutakse kolmepoolsete kohtumiste ettevalmistus- ja järelkoosolekutele. Haldusabi andmist lepituskomitees osalevale parlamendi delegatsioonile koordineerib õigusküsimuste üksus.

[1] Vt kaasotsustamismenetluse praktilist korda käsitleva ühise deklaratsiooni punkti 18.